

De mooiste vlinder van Europa, die nergens ter wereld voorkwam, dan op dat kleine uithoekje in Friesland.
JAC. P. TH.

Musschenstaarten. In aflevering no. 6 van „De Levende Natuur” maakt de heer Thyse melding van een ziekte waar de Londensche musschenstaarten de dupe van zouden zijn; waarop in aflevering no. 9 ook eenige mededeelingen uit ons land (Rotterdam en Winschoten) werden opgenomen. Nu moet men met die staarten oppassen: in een stad als Amsterdam weet ik uit ervaring — helaas ook persoonlijke — dat heel wat musschenstaarten het slachtoffer van het verkeer worden (auto's, motorrijwielen, fietsen). De heer Schipper uit Winschoten doet mededeeling, dat een winkelier uit een der hoofdstraten zooveel musschen zonder staart zag.

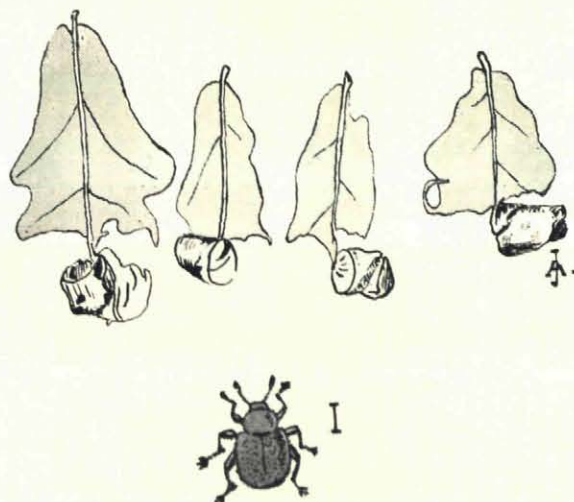
In ieder geval moet men voorzichtig zijn onze staartlooze musschen met de Londensche patienten op één lijn te stellen.

Sloterdijk-A'dam, Jan. '32.

PAUL C. OP DE COUL

Bladwikkelaars. In het laatst van Mei en de eerste weken van Juni kan men aan het eikenblad, vooral dat van laag struikgewas, eigenaardige aanhangsels zien zitten, die bij nadere beschouwing blijken te bestaan uit het voor een groot deel netjes opgerolde eikenblad, waarvan een gedeelte, het bovenste stuk, nog als blad aanwezig is, doch het onderste netjes vervormd tot een klein pakje, een beetje tonvormig.

Dit is het werk van een klein kevertje, dat Oudemans in zijn handboek over Nederlandsche insecten *Attelabus curculionoides* noemt en in Reitters Käferbuch *Attelabus nitens* heet.



Vier pakketjes van de eikelblad wikkelaar.
Attelabus nitens.

De laatste onderscheidt nog enkele ondersoorten naar de kleur der schilden, die meer of minder rood kunnen zijn, maar die, welke ik kon vangen, waren geheel rood en bijna een halve centimeter groot.

Het schijnt, dat de tonnetjes ook voorkomen aan de bladeren van de tamme kastanje, maar ik kon ze daaraan niet ontdekken. Aan de eiken zijn ze echter hier zeer algemeen.

Het tonnetje is de bewaarplaats van het ei, dat zich altijd bevindt aan het topeinde van het blad. Het is nog geen millimeter dik, kogelrond en glasachtig geel, zooiets als barnsteen ongeveer.

Het tonnetje valt met het eikeblad ter aarde, als het tenminste niet eerder afgeworpen wordt. De larve verpopt niet in het rolletje, maar verlaat het na de overwintering en verpopt in den grond.

Einde Mei, als het eikeblad zich eenigszins heeft ontwikkeld, komt het diertje naar boven en begint zijn kunstigen arbeid, tenminste de wijfjes, want deze zijn het alleen, welke de gelegde eitjes op die bewonderenswaardige wijze inpakken.

Zij snijden daartoe het eikeblad iets boven het midden van den buitenrand links en rechts in tot op de middennerf, die gespaard wordt en waaraan later het tonnetje hangt.

Nadat het blad eenigszins verdord is, begint het diertje van den top af te rollen daarbij zorgvuldig de zijkanten netjes inpakkende als of zij van een goed winkelbediende les had gehad.

Wat echter niet noodig was!

A. JOMAN

Een Vossenavontuur. Een zeer merkwaardig geval deed zich Vrijdag alhier voor in Heumen.

Een vos was daar op de vlakte verschenen, vermoedelijk uit een hooiberg gevlucht. Een troep kraaien kregen Reintje in de gaten, dadelijk stoven zij op hem af en omfladderden en omsnavelden hem.

De vos in het nauw gedreven wist niet goed meer waarheen en zocht zijn heil in het Maas-Waalkanaal.

Het dier probeerde het kanaal over te zwemmen, terwijl de kraaiende zwarte vogels over hem heen lawaaiden. Kanaalbewoners werden zoo opmerkzaam gemaakt op het geval en ontdekten al gauw den zwemmenden vos. Een van hen vervolgde het zwemmende dier in een boot en gaf hem den genadeslag in het water. C.

Vogelbroedplaatsen. Het is nu weer de tijd, om nestkastjes te reinigen en nieuwe te plaatsen. Als voorbeeld van wat er te bereiken valt, geven wij hieronder twee statistieken van wat er in 1931 gehuisd heeft op twee buitenplaatsen in het Utrechtsche. Wij zien daaruit dat dergelijke plaatsen, met wat goeden wil van de bewoners zeer bevorderlijk kunnen zijn voor de ontwikkeling van een talrijke vogelbevolking. Ook valt in het oog, dat de eekhoorns nog al veel schade kunnen aanrichten. Sommige streken hebben veel te lijden onder een overbevolking van eekhoorns. Daar in het Utrechtsche zijn dan ook de boommarters, de natuurlijke vijanden van de eekhoorns zoo goed als uitgeroeid als zijnde „schadelijk gedierte” op grond van de Jachtwet. Zoo werkt de Jachtwet schadelijk.

PLAATS I

vogelsoort	aantal broedsels	uitgevlogen		uitgehaald.	verstoord door eekhoorns.	verlaten of om- gekomen.	+ aantal uitge- vlogen jongen.
Koolmees	26	23	88%	—	2	1	178
Pimpelmees	6	4	67%	1	—	1	39
Zwarte Mees	3	3	100%	—	—	—	24
Zwartkopmees	1	1	100%	—	—	—	8
Kuifmees	1	1	100%	—	—	—	6
Gekraagd Roodstaartje	8	8	100%	—	—	—	46
Spreeuw	2	0	0%	—	2	—	—
Onbekend	1	0	0%	—	—	1	—
Totaal	48	40	83%	1	4	3	301

PLAATS II

vogelsoort	aantal broedsels.	uitgevlogen.		uitgehaald.	verstoord door eekhoorns.	verlaten of om- gekomen.	+ aantal uitge- vlogen jongen.
Koolmees	27	22	81%	—	3	2	162
Pimpelmees	1	1	100%	—	—	—	3
Zwarte Mees	7	6	85%	—	1	—	49
Zwartkopmees	2	2	100%	—	—	—	12
Kuifmees	6	6	100%	—	—	—	41
Gekraagd Roodstaartje	14	12	85%	—	2	—	68
Onbekend	6	0	0%	—	4	2	—
Totaal	63	49	78%	—	10	4	335

Sneeuwgorzen bij Huis ter Heide. Toen op Oudejaars- en Nieuwjaarsdag vorst en sneeuw regeerden, heeft er waarschijnlijk vanuit noordelijker landen naar deze gewesten een „rush” plaatsgehad van wintergasten, die men gewoonlijk anders hier niet aantreft.

Aldus is wellicht de aanwezigheid op 1 Januari j.l. op de heide tusschen Bilthoven en Huis ter Heide te verklaren van een zwerm sneeuwgorzen.